

VYCHÁZKA ZA POVĚSTMI

[https://www.facebook.com/muzeumuo/posts/2940480526034024?
tn_K-R](https://www.facebook.com/muzeumuo/posts/2940480526034024?tn_K-R)

Dnes vám poradíme VYCHÁZKU trochu odlišnou od těch předešlých. V minulých putováních jsme vás provázeli po objektech, dnes vás provedeme po místech, která jsou opředena ÚSTECKÝMI POVĚSTMI.

1/ O DEŠVENDOVI

Jedna z nejznámějších ousteckých pověstí vypráví o hejtmanovi lanškrounského panství KRIŠTOFU KAŠPAROVI de SUENNE, který své ústecké poddané nemilosrdně trápil a utiskoval. Proto si z jeho jména vytvořili pošklebek, kterým mu říkali – DEŠVENDA. Neustále se jim mstil za každou maličkost a vyhrožoval jim, že i po své smrti k nim bude chodit na visity. V poslední vůli si vymínil, aby Ústečtí přenesli rakev z Lanškrouna do Ústí. rakev byla ovšem neobvykle těžká a celou cestu byl slyšet Dešvendův smích. Kohosi napadlo rakev otevřít a mrtvému utnout hlavu. To pomohlo.

Přeběhlo ale pár dnů a bezhlavý Dešvenda se začal zjevovat tak, jak předpověděl. Nejčastěji se vyskytoval na ulici TŘEBOVSKÉ. Vždy před svými nočními toulkami odkládal plášť vedle zvonice, toho využil místní STATEČNÝ KANTOR a plášť mu ukradl. Dešvenda ho pronásledoval až na zvonici, kde kantor v smrtelné úzkosti zazvonil a pomstychtivý Dešvenda se rozpadl v prach.

2/ ZALOŽENÍ KŘÍŽOVÉ CESTY

Z ulice TŘEBOVSKÁ nás naše putování zavede ke Křížové cestě, která začíná v ulici J. Štýrsky. Místní tkadlec Augustin Andres se jedné noci vzbudil a domnívaje se, že už bude ráno, se vydal s plátnem na cestu do Litomyšle. My tuto cestu dnes známe hlavně díky kapličkám oné křížové cesty, ale tenkrát roku 1753 zde žádné kapličky nestály. Najednou začala odbíjet půlnoc, a protože si tkadlec uvědomil, jak BRZO RÁNO je, lehl si a usnul. Měl sen, že na této cestě je rozseto 14 kapliček zastavení, ke kterým se blíží procesí. Když došlo k němu zjevila se mu krásná paní, která mu přislíbila pomoc, pokud nechá postavit KŘÍŽOVOU CESTU. Andres se šel poradit s panem děkanem, který mu náročnou stavbu rozmlouval. Andres byl však zarputilý a nechal uspořádat sbírku a díky mnoha dobrodincům se začalo stavět.

Milodary ale nestačily. Tkadlecovi se opět zjevila Panenka Maria, která mu sdělila, že potká člověka, který mu potřebný obnos věnuje. To se splnilo, Andres sice potkal nejlakotnějšího občana města, ale díky němu byla Křížová cesta dokončena. V dnešní době již neobdivujeme tuto křížovou cestu, ale pozdější cestu z let 1852–1853. Přesto jedno zastavení ze starší cesty zůstalo. Najdeme ho až na úplném konci u Božího hrobu.

3/ O POKLADECH

Snad každé město má svou pověst o pokladech, které zde zanechali naši předci. I v Ústí takovou pověst známe. Jeden z pokladů byl nalezen na Velký pátek r. 1891 při kopání v Korábově zahradě. Nalezen byl hrneček a v něm stříbrné groše. Na nich letopočet 1306. Další poklad našli roku 1928 dělníky, kteří kopali v Rychnovské ulici. Našli zde jedenáct stříbrných pražských grošů krále Jana Lucemburského.

4/ O ZÁZRÁKU V KOSTELE

Dalším zastavením bude kostel Nanebevzetí Panny Marie, kde vás po pravé straně od oltáře upoutá obraz Panny Marie Ústecké. Tato známá pověst stojí za připomenutí neb značí vítězství oušťáků nad uherskými vojsky. Po bitvě na Bílé Hoře Uhři prchali zpět do své domoviny a po cestě drancovali vše, co jim přišlo do cesty. Jeden takový oddíl zabrousil i do Ústí. Občané se nahrnuli do bývalého kostela a zabarikádovali se. Modlili se k obrazu Panny Marie, zatímco Uhři bušili a stříleli do oken i do dveří. Čtyři kulky prostřelily onen obraz, ale člověka žádného. Jaké štěstí. Uhrům se zjevila Panna Marie, vylekali se a dali se na útěk.

5/ O MRTVÉM

Až budete odcházet z kostela, zajděte si do přilehlého parku, který dříve sloužil jako hřbitov. Zde byl pohřben tesař, který při stavbě Andresova domu na náměstí (dnes drogerie) nešťastně spadl a vypadal, že je mrtev. Pohřbili ho do dřevěné bedny. Zanedlouho hrobníci kopali nový hrob a omylem se bedna s tesařem provalila. Podívali se do ní a vyděsili se. Nebožtík neležel na znak, ale obráceně, nohy měl skrčené a prsty měl všechny pohryzané. Pohřbili tedy živého.

